

15.11.2017

HEI YSTÄVÄT!

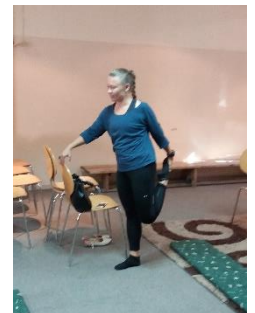
Useita viikkoja on jälleen ehtinyt vierähtää viimeisestä kirjeestä. On ollut monenlaisia kohtaamisia, keskusteluja ja tapahtumia.

Syyskuussa koulut jälleen aloittivat uuden lukukauden, pääsääntöisesti niin Israelin kuin Palestiinan puolella. Yleensä itse käyn kouluilla pari kertaa viikossa. Aamuisin kun saavun koulun parkkipaikalle, kuuluvat jo kaukaa lasten ja nuorten eloisat äänet – mikä elämän merkki.

Syyskuussa aloitin joidenkin työnohjausryhmien kanssa pohdinnan oman hyvinvoinnin huolehtimisesta. Tapoja on monia. Itse olen kiinnittänyt huomiota Palestiinan puolella siihen, että siellä ei ole kunnollisia kävelyteitä, joissa olisi hyvä tehdä kunnon kävelylenkkejä, tai saatikka juoksulenkkejä, puhumattakaan pyöräilyteistä. Kertaakaan en ole nähnyt kenenkään juoksevan tai pyöräilevän kaduilla. Ei ole myöskään puistoja, lenkkipolkuja yms. – saatikka ulkotiloissa olevia kuntolaitteita. Kuntosaleissa jotkut käyvät, mutta itse olen tavannut paljon naisia, joille se on hyvin vieras asia. Usein kuulen kerrottavan, miten voimaannuttavaa on saada tanssia ja laulaa. Israelin puolella sen sijaan on erittäin hyviä kävelyteitä, pyöräilyteitä, puistoja, ulkotiloissa olevia kuntolaitteita... ja myös näkee, että on paljon ihmisiä, jotka liikkuvat.

Meillä oli vapaaehtoisena Ida-Marie Skoqvik, joka on ammatiltaan fysioterapeutti ja liikuntavalmentaja. Hän veti yhdelle työnohjausryhmälle venyttely-jumppatuokion. Se oli suunniteltu sillä tavoin, että jokainen voi tehdä sitä itsekseen myös kotona. Se ei ota paljon tilaa eikä liikaa aikaa. Ryhmäläiset saivat vielä ohjeistuksen sähköpostissa ja monisteena kuvien kera. Oli ilo nähdä, miten innostuneita työntekijät olivat siitä. He sanoivat panevansa monisteen seinälle ja tekevänsä liikkeitä päivittäin. Kuinka paljon merkitystä fyysisellä harjoituksella on myös meidän mieleemme! Monesti sillä voi tyhjentää päivän aikaan kertynyttä ajatusmassaa mielestä, rentouttaa fyysistä olemusta ja mahdollistaa kuulemaan Pyhän Hengen ääntä.

Joskus aina joku kysyy, että miten sinä voit asua siellä. Eikö siellä vain sodita? Etkö pelkää niitä terroristipalestiinalaisia? Monenlaisia ajatuksia ja tulkintoja riittää. Täällä toimii paikallinen naisten liike nimeltä Woman Wage peace. Liikkeeseen kuuluu tuhansia naisia, taustoiltaan hyvin erilaisia; on juutalaisia, arabeja ja ulkomaalaisia. He uskovat vahvasti siihen, että täällä voidaan elää yhdessä ja sovussa. He järjestävät erilaisia keskustelutilaisuuksia ja tapahtumia.

Yksi suuri tapahtuma oli syys-lokakuussa, se kesti kuukauden verran. Eri kaupungeissa ja paikoissa oli monenlaisia tapahtumia. Viimeinen päivä oli se suurin – aamupäivästä iltapäivään israelilaiset ja palestiinalaiset naiset kohtasivat C-alueella – alueella, jonne saavat tulla molemmat. Sinne oli rakennettu iso telttä. Itse menin sinne jo aamulla hyvissä ajoin. Olin varmaan 50 ensimmäisen joukossa. Oli ilo seurata, kun naisia alkoi saapua bussilasteittain. Jokainen tulija toivotettiin tervetulleeksi. Juutalaiset menivät kohtaamaan arabeja ja arabit kohtasivat juutalaisia. Ihmisten kasvoilla oli iloa ja lämpöä. Mistä se nousi? Mielestäni hyvin yksinkertaisesta asiasta:

toinen ihminen kohtaa toisen ihmisen, sinut nähdään ja kuullaan. – Ei ole sanoja vaan aito kosketus ja katse. Ihminen ihmiselle.

Piakkoin alkoi eri kohdissa telttaa muodostua tanssiryhmiä. Täällä Lähi-Idässä tanssi on ilon osoituksen keskeinen tapa. Musiikki soi taustalla, ja ihmisiä virtasi. Oli vaikea arvioida, paljonko oli paikalla. Myöhemmin kuulin uutisista, että meitä oli koolla 15 000.

Kaikkien saavuttua paikalle lähdimme yhdessä kävelemään kohti Saaran ja Hagarin telttaa, joka oli vajaan kilometrin päässä. Se oli hyvin konkreettista – kuljetaan yhdessä. Voin vain sanoa, että se oli hyvin vaikuttavaa. Saaran ja Hagarin teltassa oli monenlaista ohjelmaa: puheita, musiikkia, kohtaamisia, ruokailua jne. Sieltä siirryttiin iltopäivällä Jerusalemiin, jossa oli yhteinen kävelyhetki, joka päättyi itsenäisyyspuistoon. Siellä oli noin 30 000 ihmistä. Puistossa jatkuivat puhe- ja musiikkiesitykset.

Täällä ei tosiaan sodita koko ajan. Täällä on paljon paikkoja, joissa juutalaiset ja arabit elävät sovussa. Haifa on erittäin hyvä esimerkki siitä sekä Neve HaShalom – kylä, jossa sekä arabit että juutalaiset asuvat yhdessä. Lisäksi on muita paikkoja. Ihmiset haluavat elämänsä kautta osoittaa, että ei ole totta, että juutalainen ja arabi eivät voi asua yhdessä.

Eikä sekään ole totta, että kaikki palestiinalaiset ovat terroristeja. Ensinnäkin palestiinalaiset ovat arabimuslimeita ja arabikristittyjä. On totta, että Palestiinan puolelta järjestetään terroristi-iskuja. Kuitenkin on tärkeä muistaa, että ei saa ajatella kaikkien tekevän niitä. Myös Israelin puolelta löytyy ihmisiä, jotka ovat hyökänneet arabien kimppuun ja tappaneet heitä. Tietenkään kaikki israelilaisukaan eivät ole sellaisia. Näissä asioissa saa olla tarkka, sillä sen huomaa, miten helposti asiat voivat sekoittua.

Eräs päivä oli yllätysten päivä. Aamulla se alkoi, kun olin yhteydessä erääseen henkilöön, joka oli hyvin epätasapainoisessa tilassa. Kävimme keskusteluja, mutta näytti siltä, että hänen tilansa vain huononee. Kävimme keskusteluja puhelimitse, sillä sinä päivänä oli suuri sovituspäivä (jom kippur). Sinä päivänä kaikki liikenne oli seis. Oli vain mahdollista kulkea kävellen tai pyörällä.

Lähetin teille esirukouspyyntöjä tämän henkilön puolesta. Hänen tilanteeseensa tapahtui illalla suuri ihme. Kun näyttää, että et pysty mitään tekemään ja koet neuvottomuutesi täysin, niin kuinka suuri asia onkaan, että kaiken sen keskellä saamme levätä ja antaa asian täysin Kaikkivaltiaalle. ”Jeesus katsoi heihin ja sanoi: Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista” (Matteus 19:26).

Suuri ilon aihe täällä meillä on myös alatalomme korjaustöiden alkaminen. On ihana kuunnella aamulla aikaisin jo erilaisia työn ääniä alatalolta. Tosin sitä ennen saan kuunnella ihanaa linnunlaulua. Auringon noustessa alkaa niiden kaunis konsertti.

Pari viikkoa sitten olin viisumitoimistossa uusimassa viisumin. Ilokseni saan jakaa teille, että käynti sujui oikein hyvin, ja nyt taas on viisumi vuodeksi eteenpäin.

Paljon olisi jakamista, mutta nyt alan lopetella. Mutta sitä ennen ystävät kalliit, tahdon kiittää teitä jokaista tästä yhteisestä vuodesta. Olemme tavalla ja toisella kulkeneet kappaleen matkaa. Kaikki kytkeytyy kaikkeen. Toivon, että saamme jatkaa tätä yhteistä matkaa, jos Herra suo.

”Tänään näen, mikä meitä kantaa ja säilyy, vaikka muu pois häviää. RAKKAUS on tärkein, se ei peitä nyt alleen mitään yhtä tärkeää. Rakkaus on tärkein, sen saat muistaa. Se säilyy, vaikka muu pois häviää. SE kestää, vaikka murhe joskus suistaa. Ja silloinkin, kun muu on särkyvää.”

” En etsi valtaa.loistoa, en kaipaa kultaakaan, mä pyydän taivaan valoa ja rauhaa päälle maan. Se joulun tuo, mi onnen tuo ja mielet nostaa Luojan luo. Ei valtaa, eikä kultaakaan vaan rauhaa päälle maan.”

Siunattua adventin ja joulun aikaa!

Lämpimin ja siunaavin terveisin *Sari-Johanna Kuittilo*

Sari-Johanna Kuittilo

Israelissa vuodesta 2005.
Työkuvaani kuuluu diakoniatyö,
työnohjaus ja dialogityö.

Osoite: Felm, Sari-Johanna Kuittilo,
P.O Box 584, 91004, Jerusalem, Israel.

Email: sari-johanna.kuittilo@felm.org

Tel: +972595924107 ,
+358418062665

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

